

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce: **J. H.**, bytem x, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Černého 517/13, Praha 8 - Střížkov, proti žalovanému: **Městský úřad Nymburk**, se sídlem náměstí Přemyslovců 163, Nymburk, zastoupen JUDr. Bohuslavem Sedlatým, advokátem ve sdružení advokátů Sedlatý & Malovec, se sídlem Boleslavská třída 137, Nymburk, o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného,

t a k t o:

- I. Zásah žalovaného spočívající v nepředání spisu sp. zn. 070/30561/2014 s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu je nezákonný.**
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobce spočívajícím v nepředání spisu sp. zn. 070/30561/2014 s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu a přikazuje se mu předložit uvedený spis s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 7. 4. 2015 se žalobce domáhal určení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v nepředání spisu sp. zn. 070/30561/2014 s odvoláním žalobce odvolacímu správnímu orgánu - Krajskému

úřadu Středočeského kraje. Dále navrhl, aby soud „*přikázal zdržet se nezákonného jednání spočívajícího v nepředání*“ předmětného spisu odvolacímu správnímu orgánu a aby soud žalovanému uložil povinnost „*předat odvolání ve lhůtě 10 dnů od právní moci rozsudku*“ tomuto odvolacímu správnímu orgánu.

Žalobce prostřednictvím svého zmocněnce podal dne 19. 8. 2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. 070/30561/2014/Mat, sp. zn. 070/30561/2014, (dále jen „rozhodnutí o přestupku“) odvolání v elektronické formě opatřené uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný doručení podání potvrdil dne 20. 8. 2014 prostřednictvím zprávy v elektronické formě. Žalovanému vznikla povinnost ve lhůtě 30 dnů postoupit odvolání nadřízenému orgánu k vydání rozhodnutí o odvolání. Žalovaný však takovým způsobem nepostupoval. Dopustil se tak podle žalobce nezákonného zásahu, který stále trvá.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na marné uplynutí lhůty k podání žaloby dle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Odkázal na sdělení ekonomického odboru žalovaného ze dne 7. 5. 2015, č. j. 030/20805/2015/Sal, z něhož vyplývá, že žalobci byla dne 14. 11. 2014 doručena upomínka k úhradě pokuty uložené rozhodnutím o přestupku. Žalobce podal žádost o povolení odkladu platby. Nejpozději dne 14. 11. 2014 se tedy žalobce musel dozvědět o tom, že žalovaný má správní řízení za skončené a rozhodnutí o přestupku za pravomocné. Lhůta pro podání žaloby uplynula dne 14. 1. 2015. Žaloba je datována dne 4. 4. 2015. Žalovaný proto navrhl žalobu odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalovaný rovněž sdělil, že v rámci jeho organizační struktury není zřízeno právní oddělení a ani pozice právníka v zaměstnaneckém poměru. Žalovaný uplatnil též náhradu nákladů řízení skládající se z odměny za dva úkony právní pomoci dle advokátního tarifu, dvou režijních paušálů a z náhrady DPH.

Žalobce v replice uvedl, že „*z logiky věci lze podat žalobu ve lhůtě dvou měsíců od dne, kdy nezákonný zásah skončil*.“ Má za absurdní výklad práva, podle kterého by zákon neposkytoval možnost ochrany proti probíhajícímu zásahu, byť započal dříve. V takovém případě by totiž žalobci zákon neposkytoval dostatečnou ochranu jeho práv ve správním řízení, neboť nyní projednávaný zásah spočívající v nepředání spisu odvolacímu orgánu má reálně v řízení žalobce možnost seznat jen velmi zřídka před uplynutím doby dvou měsíců, neboť krajské úřady o odvolání rozhodují zpravidla ve lhůtě tří až čtyř měsíců. Z upomínky doručené žalobci dne 14. 11. 2014 nelze seznat, že správní orgán nepostoupil odvolání nadřízenému správnímu orgánu. Z předmětné upomínky může vyplývat řada jiných skutečností, např. že správní orgán postoupil odvolání, ale vadně vyznačil právní moc na rozhodnutí, např. z důvodu, že odvolání považoval za nepřipustné nebo opožděné, nebo že správní orgán zaslal upomínku omylem, nebo že krajský úřad rozhodnutí potvrdil a své rozhodnutí žalobci nedoručil apod. Doručení upomínky není relevantním úkonem ve správním řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. 070/30561/2014, neboť v tomto řízení zastupoval žalobce K. S. Má-li být některá doručená písemnost relevantním podkladem pro toto řízení, zejména má-li ode dne jeho doručení běžet některá (byť subjektivní) lhůta, musela by tato písemnost být doručena zástupci. Žalobce proto má za to, že žaloba byla podána včas. Žalobce nesouhlasí s tím, aby soud přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení. Žalovaný ani neprokázal, že by si vybral advokátní služby ve smyslu zásad zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce považuje za nepravděpodobné, že by právní zástupce žalovaného uzavřel smlouvu o právním zastoupení se správním orgánem nemajícím právní subjektivitu, proto navrhuje, aby si soud před rozhodováním o nákladech řízení vyžádal smlouvu o právním zastoupení mezi žalovaným, případně městem Nymburk a právním zástupcem žalovaného, zejména aby soud zaměřil pozornost na to, zda

plnou moc k zastupování správního orgánu v řízení před soudem podepsala oprávněná osoba. Žalobce navrhl, aby soud neakceptoval postup žalovaného spočívající v účelovém nezřízení tabulkového místa právníka. Žalobci se jeví jako nepravděpodobné, že by úřad, který vede také správní řízení trestního charakteru, nedisponoval zaměstnancem, který by byl schopen se vyjádřit k žalobě napadající právě postup v takovém řízení.

Soud z předloženého správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Dne 30. 6. 2014 obdržel žalovaný oznámení přestupku vyhotovené Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, dopravním inspektorátem. Žalobce se dopustil jednání majícího znaky přestupku tím, že dne 27. 5. 2014 v 12:41:11 hodin na pozemní komunikaci v obci K. L. na silnici II/611 před domem č. p. x ve směru S. řídil vozidlo značky P. B., RZ x a byla mu naměřena laserovým měřičem Laser Technology MicroDigiCam LTI rychlost 67 km/hod v místě, kde je maximální povolená rychlost 50 km/hod. Po odečtení odchylky měřiče 3 km/hod činila skutečná naměřená rychlost 64 km/hod. Žalobce tak měl porušit ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byl proto shledán podezřelým ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Žalobce byl na místě hlídkou Policie ČR poučen, odmítl však protokol podepsat.

Oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 7. 8. 2014 bylo žalobci doručeno dne 16. 7. 2014.

Dne 2. 8. 2014 K. S. zaslal oprávněné úřední osobě žalovaného – I. M. podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem, ve kterém se dotázal, jakým typem rychloměru bylo prováděno měření a zda jsou k ústnímu jednání konanému dne 7. 8. 2014 předvoláni svědci. K uvedenému mailu byl přiložen scan plné moci žalobce pro K. S., ve které je rovněž uvedeno, že *zmocněnec projevem vůle akceptovat toto zmocnění žádá o doručování veškerých písemností na e-mail „s.@centrum.cz“*.

Dne 5. 8. 2014 v 7:26 na uvedenou elektronickou adresu odeslal žalovaný sdělení, jakým přístrojem bylo měření rychlosti provedeno a konstatování, že k ústnímu jednání konanému dne 7. 8. 2014 nejsou svědci předvoláni.

Dne 5. 8. 2014 v 20:09 odeslal K. S. z adresy „s.@centrum.cz“ žalovanému podání v elektronické podobě podepsané svým uznávaným elektronickým podpisem čítající 13 stran, ve kterém sdělil: *„V návaznosti na předvolání k výslechu zasahujících policistů žádám správní orgán, Městský úřad Nymburk a též odvolací správní orgán, Krajský úřad Středočeského kraje, o zaslání předvolání a veškerých dalších písemností na moji elektronickou adresu k.l.@s.eu, kdy tato elektronická adresa je opatřena zaručeným elektronickým podpisem a veškerou doručenou poštu si přebírám v souladu se správním řádem.“* a rovněž omluvil neúčast svou i žalobcovu na ústním jednání dne 7. 8. 2014.

Dne 7. 8. 2014 se konalo ústní jednání, ke kterému se žalobce ani jeho zástupce nedostavil.

Rozhodnutím ze dne 8. 8. 2014 byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1000 Kč. Rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 12. 8. 2014, K. S. bylo doručeno fikcí dne 25. 8. 2014 na adresu trvalého pobytu. Po uplynutí úložní doby bylo dne 27. 8. 2014 vloženo do jeho domovní schránky.

Dne 19. 8. 2014 obdržel žalovaný ke sp. zn. 070/30561/2004 podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem K. S. odeslané z adresy „s.@centrum.cz“ obsahující v příloze dokument ve formátu .pdf označený „odvolání proti rozhodnutí“. V dokumentu je uvedeno: *„Dnešního dne mne kontaktoval klient, že mu přišlo nějaké rozhodnutí. Toto mi přeposílá, avšak do dnešního dne jsem jej ještě neobdržel. Z opatrnosti se proti rozhodnutí pod výše uvedenou spisovou značkou odvolávám.“*

Žalovaný do spisu založil záznam ze dne 19. 8. 2014, ve kterém uvedl, že správní řád neupravuje možnost účastníka řízení podat odvolání z opatrnosti, navíc proti rozhodnutí, které zmocněnec ani neobdržel. Odvolání bylo podáno před oznámením rozhodnutí, přesto však nejsou dle žalovaného splněny podmínky pro fikci dle § 83 odst. 1 správního řádu. V záznamu je rovněž uvedeno: *„Zmocněnec žádným způsobem nekontaktoval správní orgán v rámci jeho „odvolání z opatrnosti“, nepotvrdil správnímu orgánu žádným způsobem převzetí elektronicky zaslání rozhodnutí a toto mu bylo dle správního řádu následně opětovně správním orgánem zasláno na adresu jeho trvalého pobytu, kde si jej osobně nepřevzal. Je tedy zjevné, že jako zmocněnec nekonal tak, aby naplnil z právního hlediska náležitosti podání odvolání, případně k tomuto další procesní kroky. Z uvedených důvodů správní orgán po posouzení obsahu uvedeného „odvolání“ toto vyhodnotil pouze jako listinný podklad a založil jej do spisu bez dalších procesních kroků.“*

Ve spise je založeno sdělení Městského úřadu Nymburk, odboru ekonomického, ze dne 7. 5. 2015, č. j. 030/20805/2015/Sal, ve věci výkonu rozhodnutí č. j. 070/30561/2014 ze dne 8. 8. 2014, které nabylo právní moci dne 10. 9. 2015 a vykonatelné je dnem 11. 10. 2014, v němž je uvedeno, že žalobce neuhradil dlužnou částku ani po zaslání upomínky, která mu byla doručena dne 14. 11. 2014, uhradil pouze správní poplatek ve výši 400 Kč za podání žádosti o povolení posečkáni platby a též, že dosud nebyl nařízen výkon rozhodnutí k vymození dlužné částky 3000 Kč.

Žalovaný na výzvu soudu sdělil, že souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, žalobce se na výzvu soudu k tomuto postupu v poskytnuté lhůtě nevyjádřil, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Soud proto přistoupil k rozhodnutí věci bez nařízení jednání.

Vzhledem k tomu, že se žalobce domáhal nejen určení nezákonnosti zásahu, ale rovněž uložení zákazu pokračovat v trvajícím protiprávním jednání žalovaného, postupoval soud v souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s., podle kterého soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud v této souvislosti poukazuje na skutečnost, kterou zná ze své úřední činnosti, a to, že žalobce se žalobou projednávanou zdejším soudem pod spisovou značkou 47 A 3/2015 domáhal v této identické věci ochrany před nečinností odvolacího správního orgánu (Krajského úřadu Středočeského kraje). Krajský úřad ve vyjádření k žalobě uvedl, že neeviduje žalobcovo odvolání a dotazem u nynějšího žalovaného zjistil, že tento rovněž neeviduje podání, které by bylo možno označit za odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Žalobce poté vzal žalobu zpět, a proto zdejší soud řízení dle § 47 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zastavil usnesením ze dne 15. 4. 2015, č. j. 47 A 3/2015 - 16.

Nejprve se soud zabýval otázkou (spornou i v judikatuře), zda je v projednávané věci procesně správným prostředkem obrany žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného (tj. správního orgánu prvního stupně) nebo žaloba proti nečinnosti odvolacího správního orgánu. Soud předně konstatuje, že je mu známa judikatura správních soudů ve věci ochrany pro případ nepředání spisu odvolacímu správnímu orgánu, tj. připouštějící podání

žaloby proti nezákonnému zásahu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, č. j. 6 Ans 1/2004 - 70, rozsudek ze dne 20. 5. 2015, č. j. 6 As 129/2014 - 35, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 2. 2015, č. j. 15 A 49/2014 - 47, či rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 1. 2016, č. j. 30 A 150/2015 - 52) i novější judikatura připouštějící podání žaloby na ochranu proti nečinnosti odvolacího správního orgánu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 198/2015 - 20, rozsudek ze dne 14. 1. 2016, č. j. 9 As 244/2015 - 47, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2016, č. j. 9 A 229/2016 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 28/2016 - 38).

Judikatura správních soudů zastávala názor první. Až po 4. 11. 2015 se začal prosazovat názor druhý. Soud konstatuje, že žaloba mu byla doručena dne 7. 4. 2015, tj. před okamžikem změny názoru Nejvyššího správního soudu na řešení předmětné otázky. Soud proto s ohledem na legitimní očekávání žalobce k této názorově nové judikatuře nepřihlédl a žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podanou proti správnímu orgánu I. stupně projednal a vyhověl jí.

Žalovaný navrhl žalobu odmítnout, neboť ji považuje za opožděnou. Soud k této námitce uvádí, že dle konstantní judikatury správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013 - 51) ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat tak, že lhůta pro podání žaloby na ochranu před zásahem správního orgánu, a to ani lhůta subjektivní (dvouměsíční), ani lhůta objektivní (dvouletá), nemůže uplynout, dokud tento zásah trvá. Jinak řečeno, žaloba proti zásahu, který trvá v okamžiku podání žaloby, z povahy věci nemůže být opožděná. Jak je níže uvedeno, nepředložení spisu odvolacímu správnímu orgánu je trvajícím zásahem. Vzhledem k výše uvedenému soud nemá žalobu za opožděně podanou.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu „*Neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Jestliže byl odvoláním napaden jen některý výrok rozhodnutí podle § 82 odst. 3 a lze-li příslušnou část spisu oddělit, předá správní orgán pouze tu část spisu, která se týká otázky, o níž bylo rozhodnuto v napadeném výroku rozhodnutí. V případě nepřipustného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti nebo nepřipustnosti odvolání*“.

Rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 12. 8. 2014, jeho tehdejšímu zástupci (K. S.) dne 25. 8. 2014. Zástupce žalobce dne 19. 8. 2014 zaslal žalovanému podání v elektronické podobě podepsané svým uznávaným elektronickým podpisem, ve kterém uvedl, že ač rozhodnutí, které již bylo doručeno přímo žalobci, dosud neobdržel, podává z opatrnosti odvolání.

Dle § 83 odst. 1 věty třetí správního řádu, bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty. Dle § 34 odst. 2 věty druhé správního řádu doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Přestože bylo odvolání podáno před doručením rozhodnutí zástupci žalobce, jde (vzhledem ke splnění hypotézy § 83 odst. 1 věty první správního řádu) o odvolání přípustné.

Odvolání musí obsahovat kromě obecných náležitostí daných § 37 odst. 2 správního řádu i náležitosti konkretizované v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu. Pokud odvolání takové náležitosti neobsahuje, jde o vadné podání a správní orgán má tak ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu povinnost podatele vyzvat k odstranění jeho vad.

Ne všechny náležitosti stanovené v ustanovení § 82 správního řádu však jsou podmínkou přípustnosti odvolání - pro případ nesplnění některých z nich stanoví zákon jiné důsledky. Typickým příkladem takovéto nikoli nezbytné náležitosti je podmínka uvedení rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno. Zákon sám předvídá možnost nenaplnění této podmínky a pro takový případ stanoví pravidlo, že se odvolání posuzuje, jakoby se odvolatel domáhal zrušení celého rozhodnutí. Dalším případem je tzv. blanketní odvolání, tedy odvolání, ve kterém není určeno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Ani absence této náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu nezakládá nepřípustnost odvolání. Účastník však musí být smířen s tím, že v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu bude odvoláním napadené rozhodnutí co do správnosti přezkoumáno jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Neoznačení spatřovaného rozporu s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo průběhu řízení tak jde k tíži odvolatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62). Soud konstatuje, že podání ze dne 19. 8. 2014 obsahuje základní náležitosti dané § 37 odst. 2 správního řádu (je z něj patrné, kdo je činí, které věci se týká a ve spojení s § 82 odst. 2 větou druhou správního řádu i co se navrhuje). Soud tak má za to, že žalobce podal přípustné odvolání.

Nad rámec potřebného odůvodnění tohoto závěru soud uvádí, že žalovaný měl žalobce, resp. jeho zástupce vyzvat k odstranění vad podání ze dne 19. 8. 2014 (např. v čem je spatřován rozpor s právními předpisy). Žalovaný však namísto toho do spisu založil záznam, ve kterém konstatoval, že podání ze dne 19. 8. 2014 vyhodnotil jako listinný podklad a zařadil je do spisu bez dalších procesních kroků. Soud konstatuje, že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí žalovaného, ke zpětvzetí tohoto podání nedošlo, žalovaný tak měl ve výsledku postupovat jedním ze způsobů předvídaných ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu.

Jelikož však žalovaný tuto povinnost nesplnil a zůstal nečinný, dopustil se vůči žalobci nezákonného zásahu, který trvá až do dnešního dne. Jsou tak splněna všechna kritéria nezákonného zásahu požadovaná ustanovením § 82 s. ř. s. a navazující judikaturou [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, v němž je uvedeno, že „Ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž "zásah" v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování "zásahu" (6. podmínka).“].

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, postupoval podle ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. a zakázal žalovanému pokračovat v porušování práv žalobce spočívajícím v nezákonném nepředání spisu se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu a přikázal mu obnovit stav před zásahem, což v dané věci znamená, že žalovaný předloží spis příslušné spisové značky neprodleně nadřízenému správnímu orgánu se svým stanoviskem podle § 88 odst. 1 správního řádu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 7 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, však náhradu nákladů řízení v souladu se svou ustálenou judikaturou, která je zástupci žalobce dobře známa, nepřiznal. V průběhu správního řízení žalobce, resp. jeho zástupce měnil elektronickou adresu pro doručování, nadto v jedné adrese je zakomponováno písmeno „á“, tj. písmeno s diakritickým znaménkem (což může generovat problémy při doručování písemností správním orgánem a ztěžovat tak průběh správního

řízení; v této souvislosti má soud za zavádějící v podání ze dne 5. 8. 2014 uvedené konstatování zástupce žalobce o „*přebírání si pošty na této elektronické adrese*“), opakovaně měnil doručovací adresu, nedostavil se k ústnímu jednání, podal blanketní odvolání, které sám nedoplnil, ač zcela jistě mohl. Jednání žalobce, resp. jeho zástupce tak dle soudu vykazuje znaky sofistikované procesní obstrukce, jejímž účelem je v konečném důsledku nepochybně dosažení zániku odpovědnosti za přestupek v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty podle § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Řízení ve správním soudnictví má sloužit k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (srov. § 2 s. ř. s.), nikoli k poskytování ochrany práv subjektů, jejichž nestandardní postupy v průběhu správního řízení mají za cíl pouze dosažení zániku odpovědnosti za správní delikt bez jeho věcného projednání (srov. k tomu judikaturu odmítající poskytování soudní ochrany – např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016, č. j. 7 As 312/2015 - 30). Takovéto žalobcovy postupy nijak nepředurčují oprávněnost žaloby jako takové, jíž soud vyhověl, mají však dopad do úvahy o tom, zda je v takové situaci spravedlivé zatížit správní orgán povinností náhrady nákladů soudního řízení. Procesní strategii žalobce a její zneužívající povahu soud hodnotí jako okolnost zvláštního zřetele hodnou, která odůvodňuje nepřiznání práva na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. června 2016

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová